

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 831/2015-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 16. decembra 2015 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], t. č. [REDACTED], [REDACTED], vo veci žiadosti o prešetrenie postupu Okresného súdu Bratislava IV v konaní sp. zn. 0 Tp 154/2012 a jeho rozhodnutia z 12. augusta 2015, ako aj žiadosti o prešetrenie zákonnosti zloženia senátu Krajského súdu v Bratislave v konaní sp. zn. 4 Tpo 55/2015 a žiadosti o prepustenie na slobodu a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. septembra 2015 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci žiadosti o prešetrenie postupu Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) v konaní sp. zn. 0 Tp 154/2012 a jeho rozhodnutia z 12. augusta 2015, ako aj žiadosti o prešetrenie zákonnosti zloženia senátu Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní sp. zn. 4 Tpo 55/2015 a žiadosti o prepustenie na slobodu.

2. *Sťažovateľ vo svojej sťažnosti žiada o prešetrenie postupu a rozhodnutia okresného súdu a zákonnosti zloženia senátu krajského súdu vo veci jeho žiadosti o prepustenie z väzby.*

3. Sťažovateľ v súvislosti s uvedeným žiada zároveň prešetriť samotnú zákonnosť väzby a zákonnosť vydania zatýkacieho rozkazu a európskeho zatýkacieho rozkazu. Sťažovateľ taktiež navrhol preskúmať možné porušenie zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov zo strany orgánov verejnej moci rozhodujúcich v jeho veci. Sťažovateľ tiež požiadal o prešetrenie postupu vyšetrovateľa v konaní ČVS: OEK-B4-2011MA.

4. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd takto rozhodol: *„Týmto žiadam ústavný súd, aby sporné rozhodnutia súdov zrušil a prepustil moju osobu na slobodu.“*

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané

náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

III.

6. Ústavný súd konštatuje, že sťažnosť neobsahuje zákonom predpísané náležitosti v zmysle § 20 ods. 1 a 2, ako aj § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

7. Sťažovateľ nepriložil k sťažnosti splnomocnenie na zastupovanie advokátom pred ústavným súdom (požiadavka vyplývajúca z § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Sťažovateľ síce požiadal o ustanovenie advokáta, avšak nezdokladoval svoje majetkové pomery, resp. nepriložil k sťažnosti písomné potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch na účely ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom vydané ústavom na výkon väzby a ústavom na výkon trestu odňatia slobody.

8. Rovnako v sťažnosti absentuje z pohľadu konania o sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb (i) právne relevantný petit, resp. návrh, akého ústavou a zákonom o ústavnom súde predpokladaného rozhodnutia sa sťažovateľ domáha (požiadavka vyplývajúca z § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde), (ii) ako aj označenie základného práva alebo slobody sťažovateľa, ktoré mali byť porušené [požiadavka vyplývajúca z § 50 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde].

9. Keďže sťažnosť doručená ústavnému súdu neobsahovala uvedené a zákonom o ústavnom súde predpísané náležitosti, ústavný súd listom z 10. novembra 2015 vyzval sťažovateľa, aby svoju sťažnosť doplnil a odstránil nedostatky sťažnosti.

10. Sťažovateľ doplnil svoju sťažnosť podaním doručeným ústavnému súdu 1. decembra 2015, v ktorom však opäť absentuje z pohľadu konania o sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb právne relevantný petit, resp. návrh, akého ústavou

a zákonom predpokladaného rozhodnutia sa sťažovateľ domáha, ako aj označenie základného práva alebo slobody sťažovateľa, ktoré mali byť porušené. Navyše ani k doplneniu sťažnosti sťažovateľ nepriložil písomné potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch na účely ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom vydané ústavom na výkon väzby a ústavom na výkon trestu odňatia slobody a ani inak nezdokladoval svoje majetkové pomery.

11. Na základe uvedených záverov ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. decembra 2015